

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ES VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egész évre 10 ft — kr.
Félévre 5 " — "
Negyedévre 2 " 50 "
Egy hónapra 1 " — "

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

Hat hasábos petit sorost 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többször
hirdetéseket alkú szerinti jutányos aron vétetnek fel. Bélyeg-díj min
den külön beiktatásért 80 kr

„Kultur-reklám“.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Beregszász, 1899. máj. 15.

Meglepetéssel olvastam a Debreczen f. hó 13-iki számában az e czim alatt közölt cikket. Két okból. Az egyik érthetelenség előttem, hogy megírták és épen ott adták ki, ahol megjelent, a másik, még érthetlenebb, hogy akad magyar lap, amely azt a merényletet, amelyet az «Emke» jóhírneve ellen való érdekelte intézni jónak látott, öles czimbetükkkel lenyomatta!

«Mendacem oportet esse memorem, — v á d l ó n a k e z t a j á n l a n i m e r e m l » Ennyi lehetne a kultúr-reklám cz. cikkre a válaszom; de mivel nem kívánhatjuk, hogy az ítélő közönség jobban emlékezzék, mint akár a vádló, akár a védő, bizonyos dologra, kénytelen vagyok általánosan emlékeztetnie ezt a köriratot, amelyben az «Emke» a temesvári gyufák pártolását kérte s amelyben benne van nyílt szívű őszinteséggel, hogy az «Emke» a temesvári gyufagyártól a tiszta haszon 25%-át kapja állandó osztalékképpen, tehát aki temesvári Emke-gyufát vesz, az nem csak a magyar ipart, hanem egyuttal az Emkét is pártolja.

Igy fogva fel a kérdést, rögtön elcsik a Magyar Ipar S. A. írójának

összes vádja, már pedig azt másképen felfogni, mint ahogyan közre van bocsátva nem lehet.

Ámde azt mondja S. A. ur, hogy «egy magyar céget a többi magyar vállalat rovására protegálni, semmiképen sem méltó egy erkölcsi testülethez. Ez ingyen: hiba, pénzért: bün».

Vajjon?!

Igenis bün, ha az illető adja az önzetlent és álokokkal azt igyekszik elhitetni a közönséggel, hogy az ő általa ajánlott gyártmány jobb, mint másé, holott legfeljebb egyenlő s eltagadja, de felveszi az ajánlatért a pénzt; — de nem bün, ha az ember, vagy erkölcsi testület nyíltan hirdeti, hogy ő igenis a tiszta haszomból részt kap s nem azért kéri a pártfogását a temesvári gyufáknak, mert az jobb volna, mint a többi magyar gyárak készítménye: hanem azért, mert van olyan mint a külföldi s vételével a közönség az «Emkét» gyarapítja, tehát ajánlásával az «Emke» nem a gyárnak, hanem önmagának csinált reklámot. Ez csak szabad, — ugyebár S. A. ur?!

— Nem szabad, mondja ön, mert »akkor ezzel hasznot hajt — még pedig jogtalan hasznot a temesvári gyufagyárnak; de kárt okoz a többi magyar gyufakészítőnek... Egy közzéllu egyesületnek, azt hisszük nem lehet hivatása az, hogy elősegítse a versenyt, még pedig

nem a külföldi, hanem a többi magyar gyártmány ellen való versenyt, ilyen — hogy is mondjuk — egyenlőtlen fegyverrel.»

Valóban egyenlőtlen a temesvári gyufagyár fegyvere a többi magyar gyárakéval, mert a temesvári gyártista haszna egy negyed részét a magyar közművelődés oltárán feláldozza, a többi pedig mind egy szálig eszakra jár a magateszi szesbre.

Igy áll a dolog. Tessék egyenlő fegyverrel küzdeni. Áldozat ellen áldozatot és nem névtelen támadást. Van Magyarországnak más közművelődési egyesülete is — sajnos, még több is elkélne, de már ma is — legalább anynyi, mint gyufagyára.

Válasszon ki egyet-egyet magának minden magyar gyufagyár s adja oda neki a nevéért cserébe a tiszta haszna 25%-át s rögtön egyenlőkké válnak fegyverei a létért való küzdelemben a temesváriéval, mert addig míg ezt nem teszik, hanem névtelen támadásokkal igyekeznek rontani a temesvári gyárnak és az «Emke»-nek hírnevét: addig minden tisztességes magyar ember szemében csakis a temesvári gyufagyárnak Emke fegyvere marad a — nemesebb.

A romantika.

A „Debreczen“ eredeti tárcaja.

Valaha régen versben akartam megénekelni az én tündérszép mesebeli világomat. A versnek csak a négy első sora készült el, mint ahogy egyáltalában minden szívemből szeretett dolgot versben akarok kifejezni, de az első négy sornál sohasem bírom tovább írni.

S mikor előveszem a papírost, hogy szürke, hideg prózával mondjam el annak tartalmát, mi klasszikus tökéletességben él a lelkemben, mindig úgy érzem, miutna szentségtörést követnék el. Mint mikor az iskolában szokás volt a versnek olvasás után tartalmát elmondani, jól emlékszem, minden leány szabatosan, világosan adta elő, csak én hebegtem, dadogtam és sülttem belé. Most becsülöm magam azért, amit akkor annyira rösteltem. De most is halálos zavar vesz rajtam erőt, mikor leülök, hogy prózában írjam le egy vers tartalmát. Egy versét, mely oly földöntúli szép lett volna, ha az első négy sornál tovább bírnám írni.

A romantika? Jól tudom, hogy neveléséges vagyok, de ez a fogalom előttem egygyé lett mindazzal, ami régi és így igaz, tiszta, szent és imádásra méltó. Mert gyűlölök, halálosan gyűlölök mindent, ami modern és áhitattal, hívő bizalommal hallgatom az öregek beszédét, hogy régen minden másként volt és az emberek is egészen mások voltak.

Akarom hinní, hogy úgy volt. Ebből a

gyönyörű, színes világból nem maradt rám semmi, csak egy pár könyv, melyet buzgó áhitattal olvasgatok. És mindaz, ami másnak neveléséges, nekem könyveket csal a szemembe. És mikor a 12-ik kötet végén a szerető pár egybekel és a gonosz intrikus elveszi méltó büntetését, én ujjongok örömben, minden jót kívánva az új párnak, ki annyi sok vizsály után meglelte a boldogságot, teszem le a 12-ik kötetet.

Nem gondolják, hogy ostoba vagyok. Éppen olyan jól tudom, mint önök, hogy e hosszú köteteknek mindenik betűje hazugság és a modern írók büszkén hivatkozhatnak az életre, melyből ők témákat merítik. De engedjék meg, ha nekem az élet után való másolás nem imponál. Jól tudom, hogy egyikünk sem tesz egyebet. De végtére is az öntudatnak és tiszta látásnak azon a fokán, melyen a mi szerencsétlen korunk áll, vajjon bün-e az, ha valakinek nem tetszik sem a kor, sem amit ez a kor teremtett? Nem szabad-e azt nyíltan megmondani, mikor az a szomorú tudat él benne, hogy magát sem veheti ki, m r ő a leggyöngébb, kit az áramlat ellenálhatlanul sodorja magával.

Szeretem a romantikát és magamban hosszas magányos esteken táplálom szomjas lelkemet a hosszú, bonyodalmas regényekkel, mint a mi üres, sivar időnkben hosszú évek folyamán sem. És ilyenkor mélyen mélyesen megvetek minden modern író, ki mindenik szavára 100 tanut idéz, hogy csak-ugyan megtörtént az életben, a mit ő leír.

Istenem, ha az élet zöld takarmány lenne, melyet le lehet legelni. Az élet olyan óriási dolog, melyet a mi gyöngö szemünk a maga egészében sohasem lát. Ha láthatná, akkor mi is úgy irnánk, mint a régiek, kik derültek, vidamak, jólelkűek és hosszúéletűek voltak. A gyöngö szemünk csak részleteket lát az életből és ezek a részletek diszharmonikusak, szomorúak, sivarak, keserűek, mint a mi szerencsétlen, vonagló lelkünk. Ám a kinek megadatott a szerencse, hogy az életet a maga egészében láthatja, az gyönyörködhetik az isteni harmóniában. A földnek egy darab röge piszkos sár és az egész föld — mindnyájan tudjuk — fényes, ragyogó csillag.

A szerencsétlenek jajveszékelése összeolvad a boldogok ujjongásával, a ki együtt tudja őket hallgatni, fenséges melódiát kap. De a mi szemünk, a mi fülünk gyöngö és nem tudunk oly magasra szállni, honnan nézve ez a szürke sárdarab ragyogó csillag lesz. És a rövidlátó szemtől, a siket fültől erednek az sletből vett novellák és regények, melyek minden sarokra ötven hiteles tanut állítanak, hogy a dolog csakugyan így történt.

Mennyivel arisztokratikusabbak, büszkébbek voltak a régi írók. Szuverén bátorsággal irtak hősookról, félistenekről és a fiatal leányok dobogó szívvel olvastak a férfiakról. Irtak tündérszép, aranyhaju kisasszonyokról és a férfiak, mint álomlátók indultak a mesebeli királykisasszony után.

Ma — Istenem — könyvet, modern, igaz könyvet vevén kezembe, azt látom, a mitől

Meg vagyok róla győződve, hogy ha a szerkesztőség is emlékezett volna a dologra, nem adta volna ki azt a támadást s azért kérem e sorok közlését.

Kohányi Gyula.

A fentebbi cikket leközlöttük, nem azért mintha nem láttuk volna, hogy egészen ellentétes ítéletet tartalmaz, mint lapunk f. hó 13. 93-ki számában „Kultur-Reklam” czim alatt S. A. aláírású cikk; s mintha nekünk mind egy volna, ha ma egy-holnap más egymással ellentétes felfogású és irányú cikk jelenne meg lapunkban. Nem!... ismerjük ugyan az „audiatur ot altera pars elvet”. tisztában vagyunk azon kötelezettséggel s at is érezzük, hogy valamely lapnak, miként határozott politikai hitvallásának, — úgy, ugyanolyan moráljának is kell lennie.

E morál tekintetében hogy áll lapunk, azt megmondja, mult év Szeptember hava első napjaiban adott programmunk, amihez hívek vagyunk — ma is. És ha azelőtt követett volna e lap könnyebb moralt — az által mi, mint szerkesztő utódok, kötelezve nem érezzük magunkat.

Hogy mégis leadtuk a mostani cikket, annak oka az, mert a volt felelős szerkesztő, Kohányi Gyula ur így kívánta, azon okból, mert ez a lap irányja szerinti s mi bizonyos tekintettel tartozunk lenni elődünk iránt, habár nézetét, véleményét nem osztjuk is és bizonyos felállított tételét nem tartjuk magunkra nézve kötelező axiómának.

Igy éppen nem osztozhatunk az ő mai cikkje szerinti morális felfogásban és határozottan egészségesebb moral szerint valónak tartjuk azt minden tekintetben, amit lapunk 93-ki számában S. A. aláírás szerint a „Magyar Iparosok Lapja”-ból egy igen tekintélyes szakember kértére átvettünk.

Kohányi urnak egy főcél: az „Emke” — gyarapodása anyagi tekintetben áll szeme előtt és ennek minden más morális tekintet alárendel. Igaz, hogy a kulturegyletek működésére is elhatározó az anyagságban való bőség... de azért nem minden; mert ezeknek is szükségök van egy magas erkölcsi erő által való megszenteltetésre, — mivel ez adja meg irántok a tiszteletet, a mely nélkül pedig nincs — nem lehet munkálkodásuknak sikere.

Nem hisszük, hogy valaki magyarabb

ugy is undorodásig telve a lokkem. S mikor futni szeretnék magamtól, futni az én szerencsétlen, boldogtalan vilagomtól, mely telve van hitszegő, jellemtelen férfakkal, hazug, beteges, hiszterikus asszonyokkal, a kik már maguk sem tudják, mit akarnak, s mikor a más lelkével akarom a magamét földeríteni, akkor újra csak találkozom az én régi ismerőseimmel. Csupa betegség, gyöngeség, siralom mindenütt. És az író egyebet sem tesz, csak meg akarja magyarázni, hogy ezek az emberek nem bűnösök, csak szerencsétlenek! Hat nem tudom én azt magamról is? Nem vagyok én is közülök való? Nem nyitlik minden jajsavuk a szívembe? De mikor el akarom fordítani szememet a siralmas látványtól, mikor megundorodtam a nagy kórháztól, mikor könyvet veszek a kezembe, akkor is csak ezt a szörnyű ispotályt látom a maga borzalmaságában. Sőt meg borzalmasabban. Az élet szemermesen, ha nem is gyógyító, de takaró flastromokat rak a sebekre, s mindnyájan, kik tollat veszünk a kezünkbe, letépjük azt. És az a dicső, az a zseniális, az számíthat a halhatatlanságra, a ki mentől több elrejtett sebet tud feltárni a vonagló emberi nem lelkén.

Nagyon jól tudom, hogy nem tehetünk róla és nem tehet róla senki. A toll igen becsületes szerszám, bajos hazudni vele. Azok az emberek, kiknek irásain az én fáradt lelkemet pihentetem, nem voltak jobbak, mint mi, csak boldogabbak.

Betegek és szerencsétlenek vagyunk,

volna s a magyarországi kulturegyletek munkálkodásának inkább akarná sikerét, mint mi. De azért mi nemcsak nem tudjuk becsülni, hanem határozottan elkarhozzatjuk, hogy az „Emke” nevének használata — pénzért — a temesvári gyufagyárnak eladta és ez érdekekben propagandát üznek az egylet vidéki fiókjai is. Azt talán még erténők, hogy ha az egylet maga gyufagyárt alapítva, tartana fenn és ennek gyártmányait „Emke-gyufa” név alatt hozna forgalomba; de reklámhoz esz közül szolgálni, egy oly magas, nagy és szent célú egylethez, mint az „Emke”, — legalább is méltatlan. Nem lehet rá tüzve erkölcsi feloldozás: a cél szentesíti az eszközöket, morális elv sem, mert nemes célhoz csak nemes eszközök illenek és válnak be.

Azt pedig, a mit Kohányi ur hirdet, hogy a rivális gyufagyárak is fogjanak magoknak kulturegyleteket — egészen szerencsétlen eszmének tartjuk, mert ez ama kétesértékű moralitást még terjesztené, a mellett nem veszi észre, hogy a kulturegyletek versenyt egymással szembe fordítaná — anyagi tere terelné.

Az emberek tévedhetnek... de készakarva tévedni — ne akarjanak!

Az „Emke”-nek és más kulturegyleteinknek van, legyen is magasabb céljukhoz a Nemzet szívéből — lelkéből, elég erkölcsi és anyagi erejük és munkájukhoz a világosságot ne reklam-gyufaszálaktól vegye, hanem a magyar kultura tiszta és olthatatlan faklya-fénye vezérelje.

— a. — r.

Qrszággyülés.

I. képviselelőház ülése.

Az új ülésszak.

A képviselelőház tegnap d. e. 10 órakor Percel D. elnöklésével ülést tartott. Fölolvasták az ülésszak megnyitására vonatkozó királyi kéziratot, aztán a legfelsőbb kihallgatáson lévő Széll K. helyett az elnök terjesztette elő a hoinapi üles napirendjét, mely szerint ma a Ház tisztikarát és bizottságait megválasztják, valamint a képviselőket osztályokba sorolják. Az igazságügyi és pénzügyi bizottság tagjait 26-ról 28-ra emelik. E helyeket a volt nemzetipárt tagjaival töltik be.

Az ülés már 10 ó. 20 p.-kor véget ért.

mert beteg és szerencsétlen a kor, amelyben születünk. Az emberi szemnek ki kellene ábrándulni a naiv hitből, mint kiábrándul a gyermek és keresztül kell menni a kételkedés szörnyü kinjain, hogy világos, tiszta elmével jusson az istenség eszméjéhez. A mi korunk a szépség, a hitelenség ideje, a mult, az erős, szép, becsületes, naiv mult volt a hit, a bizalom.

Bizalom Istenben, magunkban, az életben. A mi lelkünk gyötrődik, ami szívünk vérzik itt a kiellen, dermesztő sötétben. De amott távol már látszik a hajnal csillaga, melyet nyomon követ a fényes, tiszta örökké ragyogó nap. A mi számunkra mar elkésett, de azért legyen üdvözölve, legyen áldot. Jönnek majd utánunk a boldogabb, a jobb emberek, kik méltók lesznek az ígért földére, mig mi értük bolygunk a rettenetes sivar pusztán. Ez az utánunk jövő nemzedék a boldog Kanaánban nemcsak sajnálkozva, hanem tisztelettel emlékezik meg rólunk. Rólunk, kik tévelyegtünk a vak sötétsegekben, hogy számukra megeljük a világosságot, kik kételkedtünk, hogy ők hinni tudjanak, kik megtagadva az istent, esküdtünk az ész mindenhatóságára, hogy ők átlássák az emberi elme hiu és gyarló voltát. És leborulva nem naiv hittel, de világos, tiszta öntudattal, megérve imádják az örök Erőt, ki nekik a mi boldogtalanságunk árán adja meg majdan a boldogságot.

Lengyel Laura.

II. A főrendiház ülése.

A főrendiház 1 órakor tartotta ülést a 2-dik ülészak megnyitására. Megjelent Bánffy D. is, hogy elfoglalja helyét a méltóságos Házban, főudvarmesteri tiszténél fogva. Wekerlel jött s a följárónál elváltak. Bánffy ment, hogy megkeresse helyét, amelyet aztán a második sor vegeben, a miniszteri szék mögött meg is talált. Az ülést csakhamar megnyitotta Károlyi Tibor gróf elnök. Széchenyi Bertalan jegyző fölolvasta a királyi kéztratót s ezzel megnyitotta a II. ülészak. Legott hozzáláttak a Ház jegyzői karának és bizottságainak megválasztásához. Daruváry alelnök hirdette ki a választás eredményét, mely szerint háznagygyá Szapary I. grófot választották s jegyzők lettek Degenfeld Schomberg Imre gf., gr. Esterházy J., Gál József, gr. Károlyi Imre, Latinovits János, b. Nyari Ernő, Rudnyánszky J. báró, Széchenyi Bertalan gróf.

Megalakították a közjogi és törvénykezési, a pénzügyi, közgazdasági és közlekedési s a naplóbíráló bizottságokat.

A választás kihirdetése után Széchenyi B. gr. még fölolvasta Radvánszky Jánosné báróné levelét, amelyben megköszöni a főrendiház részvétét, amelyet ferje halálakor nyilvánított. Az ülés a jökönyv hitelesítésével ért véget — háromnegyed 2 órakor.

BELFÖLD.

Választási mozgalom. Goldi János a csékei választókerület országgyűlési képviselője püspökké választása folytán a megüresedett mandátumot tudvalevőleg Beöthy Ákosnak ajánlotta fel. — A csékei szabadelvű párti választók taviratilag újból felszólították Beöthy Ákost a jelöltség elfogadására, de Beöthy levelet írt a párt elnökének, a kivel tudatta, hogy a jelöltséget nem fogadja el. A csékei választók körében most két jelöltet emlegetnek, Széll Ignác belügyminiszteri államtitkár és Szunyogh Szabolcs volt országgyűlési képviselő.

Sztrájkoló munkások a miniszternél. A diós-győri állami vas- és acél-gyár kovács munkásai, mintegy 120-an a napokban a munkát beszüntették, mert az igazgatóság a munkabért a kedvezőtlen üzem miatt leszállította. A sztrájkolók ma küldöttséget menesztettek Lukács László pénzügyminiszterhez, a kinek elpanaszolták mostoha helyzetüket. A miniszter a munkásoknak megígérte, hogyha munkába állnak, panaszuk orvosolva lesznek. A munkások még ma hazautaznak es hoinap mindannyian munkába állanak.

A hágai békekonferencia.

Attól leheteti tartani, hogy a konferencia megnyitása egy rövid időre elmarad. — Staal, az orosz delegátus, fáradtan érkezett meg Hágába, mert az orosz fővárosból egyfolytában tette meg a nagy utat; — az orosz fővárosba is pedig csak kevéssel ezelőtt érkezett vissza Londonból. Egy kicsit meg is hült és hollandi orvosa a legnagyobb kiméletet ajánlotta neki.

Ma már szó sincs a megnyitás elhalasztásáról. Az orosz diplomata gyengélkedése csak az előzetes értekezést késleltette egy keveset, de a konferencia délután 2 órakor megnyit.

A tanácskozási rendet illetőleg részleteket meg nem állapították meg. Bizonyos csak az, hogy minden államnak csak egy szava van a szavazata lesz, akárhány delegátus képviseli is. Oroszország képviselőjének mégis két szavazata lesz, mert Montenegrót is képviseli.

Az első ülés még csak formális. Elhalasztották, hogy Staalt felkiáltással választják

elnöke, a mint Beaufort elmondotta üdvözlő- és megnyitó-beszédét. Ez ülésről hála-feliratot menesztének a czarhoz, mint a ki az egész eszmének kezdeményezője volt. — A második ülésen megalakítják az osztályokat s elhatározzák a hozando határozatoknak titokban tartását.

A hatalmak egybegyűjt képviselőit a hatja az a nemes szándék, hogy a lehetőség határain belül az egész világot a gyönyörű katonai terhet lassankint csökkentsék, vagy legalább a ztelőkészítsék. A konferencia erkölcsi eredményét már ez a szándék is biztosítja. — Vajon tényleg meg lesz-e ez az eredménye?

A béke konferencia résztvevőinek hivatalos listája, a mely francia nyelven szerkesztve, alfabetikus módon rendezetett. A magne (Németország) szóval kezdődik és Turquie (Törökország) szóval végződik. Összesen 96 delegált gyűlt egybe 26 állam képviselőiben. A legtöbb delegátja Orosz- és Törökországnak van, vagyis egyenként 8—8. Aztán következnek Németország, Ausztria-Magyarország, Franciaország 6—6 delegálttal. Bulgária külön szerepel a jegyzékben két képviselővel. Függetlenül Törökországtól. Montenegró ellenben Oroszországra van utalva. A tengerentúli államok közül az Egyesült-Államok, Mexiko, Perzsia, Sziám, Kína és Japan vannak képviselve. A papat, a ki az utolsó pillanatig mindent elkövetett, hogy a konferencián képviseltesse magát, a jegyzék nem említi.

Staal orosz nagykövete de Beaufort hollandiai külügyminiszternek a Newski-rendjelét hozta el a czar köszöneteképp a konferencia előkészítéseért, aztan megnezte a »Huis ten Busht.« E palotában a konferencia fogadására minden előkészület megtörtént. Az órányi terembee, ahol a konferencia együttes ülései lesznek egymás mögött állították fel a padokat oly módon mint az a templomokban szokás. Az ülésterem valami konzilium teremhez hasonlít.

A palotának többi, kínai és japáni modorban díszített termeiben nagy asztalokat állítottak föl. Itt a bizottságok fognak ülésezni. A konferencia tagjainak társalgóterme Zsófia királynő szalonja lesz, a hol, mivel ő württembergi király arcképe lóg a falon. A buffet-teremben Hollandia utolsó három királyának arcképei lógnak.

De Beaufort hollandiai külügyminiszter szerdan estélyt rendez, — hogy a konferencia tagjai megismerkedhessenek egymással.

Itt remélik, hogy a konferenciának, ha nem is a leszerelés tekintetében, egyes kérdésekben pozitív eredményei lesznek, nevezetesen a genfi konvencziót, a tengeri jogot és a választott bíróságokat illetőleg. Valószínű, hogy különösen az amerikai delegáltak a választott bíróságok kérdésében nagy buzgalmat fognak kifejteni.

KÜLFÖLD.

Tömeges katonaszökés. Vazlin román községből jelentik, hogy a szomszédos dobrováci fegyvárnba rendelt katonák közül ötvenen, köztük több altiszt a szolgálatot ott hagyták és lőszerezve ellátva a közeli erdőbe menekültek. A tömeges szökés oka eddig még kiderítve nincs. A szökevények kézrekerítésére egy lovas századot és két század vadászkatonát küldtek ki. A fegyvárnban visszamaradt néhány ór tartja fenn a rendet.

Egyetemi tanár — sikkasztó. Ezutal nem magyar sikkasztóról van szó Jászvárosból írják a »Kel. Ert.«-nek, hogy az ottani egyetem hírneves tanára Vizanti a székelyországi volt miniszter és szenátor nagyobb összeg elsikkasztása után megszökött. Az eset annál kínosabb fejtűnést kelt egész Romániában, mert a sikkasztó a román politikai és társadalmi életben már évek óta igen előkelő szerepet játszott, dacára annak, hogy már régebb óta gyanakodtak rá, és vádolták is,

hogy tisztességtelen üzelmekben részt vesz. Vizanti a jászvárosi nemzeti színház pénzügyeit is kezelte és itt követte el a sikkasztást. Névtelen feljelentés folytán a vizsgálóbíró megvizsgálta a pénztárat és csakhamar konstatahotta, hogy Vizanti a színház részére kiutalványozott 2500 frank állami szubvencziót felvette, de a pénztárba nem szolgáltatta be. Azonkívül felvett 13400 frankot, amelyet szintén saját cseljaira fordított. A sikkasztó már majus 6. óta van szökésben, miután felesége megtagadta azon kérését, hogy a pénz visszafizetésére hgzományából 50000 francot adjon at neki, Brailába utazott, hogy barátaitól a pénzt megszerezze, de taradozása hiába való volt, és visszatért Jászvárosba, hogy külföldi utlevelet szerezzen. Feleségének különben kijelentette, hogy nincs bátorsága az öngyilkosságra s azért külföldre menekül. Azt hiszik, hogy Budapesten tartozkodik.

A Vatikán és a békekonferencia. Rampolla biboros utasítására Tare a s si haagai pápa nunczius elhagyta helyét és Luxemburgba ment.

A római kuria e rendkívüli intézkedésével mély lehangoltságának ad kifejezést, hogy a szeitszéknek képviselőjét a konferenciára meg nem hívták.

*** Zászlóaffér a török fővárosban.** A görög György napja alkalmából, a mikor a Konstantinápolyban lakó görög alattvalók, ugyszólván kivétel nélkül, nemzeti trikolorjikkal díszítették házaikat, Makrikanni külvárosban sajnálatos eset történt. Török katonatisztek az egyik házról letépték a görög lobogót és rongyokra szaggatták. — A görög követség felszólította a portát, hogy a bűnösöket kúttassa ki és büntesse meg. A török kormány azonban e helyett jegyzeket intézett az összes külföldi képviselőkhez, a melyben arra utal, hogy az idegen alattvalók körében mind nagyobb mérvet ölt az a »visszaélés«, hogy házaikat nemzeti lobogókkal díszítik. Azt kívánja tehát, hogy a külföldi képviselők szüntessék meg ezeket a kihívó visszaéléseket.

A Dreyfus-ügy. A »Figaro« a titkos dossier aktáinak jegyzékét közli. E szerint az iratcsomóban a következő hét ügyirat van: Az első a cette canaille de D... szavakat tartalmazó ügyirat, a második kétséget tartalmaz előbbinek bizonyító erejéről, a harmadik a tartalékosokra vonatkozik, a negyedik a katonai vasutakra, az ötödik egy katonai attasénak Svajczba utazásáról szól, a hatodik Panizzardi taviraról és végül a hetedik Vilmos császárnak állítólagos leveleiről.

Táviratok.

A Zmejánovics-ügy.

Karlócza, máj. 17. A királyi biztos és titkára jelenlétében tartott püspöki zsinat mai ülésen Zmejánovics püspök is megjelent, a kinek ügyével a zsinat hírszerint foglalkozott. Zmejánovics az ülés vége előtt távozott. A zsinat ülései tovább folynak. Hír szerint a zsinat vasárnapig letárgyalja a nazirendre kitűzött ügyeket.

A szerémi főispán beiktatása.

Vukovár, máj. 17. Jurkovic Péter szerémi főispán ma iktatták be a lakosság élénk részvételével. Az ünnepségen ott volt Cseh Ervin miniszter, Jurkovic hivatali elődje, a szomszéd Verőcze, Belovár és Pozsega vármegyék, továbbá Eszek és Zimony városok, a szlavóniai keresk. kamara és a szerémmegyei törvényszékek képviselői. Delben a főispán 400 teritéket adott.

Török czáfolatok.

Konstantinápoly, május 18. A Times konstantinápolyi levelezőjének némely helytelen állításával szemben az Agence de Constantinople azt jelenti, hogy a szultán legjobb egészségnek örvendő és tovább is személyesen tanulmányozza és közmondasossa vált pontossággal intézi el az eléje terjesztett jelentéseket.

Az említett ügynökség kijelenti továbbá, hogy a kurdok nem támadták meg az örményeket Van vilajetben, a mint némely angol lapok állították. Végül koholmánynak nyilvánítja azt a kalandos hírt, hogy Miszak effendi hágai török diplomáciai ügyvivő hirtelen elutazott. Miszak effendit felesége betegágyához Párisba hívták és csak akkor utazott el, Hágából, mikor erre megkapta a török kormány felhatalmazását.

A nagy-szebeni Kabdebo-pör.

Nagy-szeben, máj. 18. Ma kezdtek meg itt a végtárgyalást a Kabdebo testvérek szenzációs pörében. A Kabdebo testvérek 1893-ban egy milliónál több adóssággal bezártak bankházukat s ezért kerültek bíróság elé. A tárgyaláson száznál több tanu és kárvallott jelent meg. A védő a tárgyalás elhalasztását kérte, de a törvénytörők elvetette a kérelmet, — Tegnap egész nap a vádlottakat halgatták ki.

Albrecht főherczeg szobra.

Bécs, máj. 18. A »Pol. Corr.« szerint Albrecht főherczeg szobrának leleplezése alkalmával május 21-én diszebed és este a katonatisztek számára az operában diszeloadás lesz, május 22-én pedig fogadás lesz az udvarnál. Az ünnepségekben való részvételre az összes helyőrségekből 1200-nál több tükornok és törzstiszt és 2900 főtiszt jelentkezett, nem számítva a bécsi helyőrség temérdek főtisztjét.

A debreczei főiskolai „Bethlen-ünnepély.”

Debreczen, máj. 18.

Nagyon szép és még érdekesebb ünnep lesz az.

A szépségét megadja a műsor, a melyet dalokból, zenedarabokból, beszédekből költemény-szavaltatokból és felolvasásokból állított össze a főiskolai rendező bizottság.

Az érdemességet biztosítja az a komoly kegyelet, amelyet az ev. ref. magyar egyház és a magyar nemzet — e válhatatlanul összeforrott ikrek érdekében kifejtett nagy erdélyi fejedelem — Bethlen Gubor emlékezete iránt bizonyára táplál minden református és magyar, közelebről pedig e jötevői iránt mindig hálás tudomány-intézet a »Debreczei Kollegium.«

Szép és még érdekesebb ünnep lesz az.

Csak hogy nagyreményű főiskolai ifjusági rendező bizottság!... amidőn a védők önkényes névsorat összeállították, majdnem megteledeztek arról, hogy ez az ünnepély mindenkifelett főiskolai és ezt annak a névsornak összeállításában is ugyancsak kifejezni kellett volna.

Nem úgy történt! Nézze meg bárkicsoda azt az illusztris férfiakból összeállított névsort: mint főiskolai egyetlen férfi neve foglal benne helyet... a Csiky Lajos rector-professoré,

Hát főiskolai tisztelt ifjuság!... Mit gondolnak? A »Debreczei Kollegium« éppen azért bir főiskola-ranggal és teljességgel, mert van benne: theológia és jogakadémia, gymnasium és tanítóképző intézet, tehát 4 tudomány szak s mindenik szaknak intéző, vagy ha úgy akarjuk nevezni: igazgató tanára, a kik nyilvánosan és hivatalosan egy-egy tudomány szakot képviselnek.

Hol maradtak ezek, a debreczei collegiumban a tudomány szakok legilletékesebb képviselői. Elég itt nálunk az egy rector-professor az egész Kollegium teljességének kifejezésére, amikor rector-professoruk olyan iskolának is van, amelyekben nincs jogi tudomány-szak és nincs tanítóképezde?

Eppen a mult heten Nyiregyházan lefolyt »Bessenyei ünnepély«-ről írva tudósítónk: megjegyezte azt, hogy Szabolcsvármegyének mily fenkölt gondolkozása bizonyult meg abban, hogy a tanároknak megtisztelő munkakört adott az ünnepélyben. S Debreczenben, az iskolák ezen metropolisában s éppen főiskolai ünnepélyében felejtkeznek meg a tanároknak illetékes megtiszteltetéséről!

Gondolkodjanak csak — nemes ifjuság! Nem érzik ezt fenkölt, szép és még érdeme-
sebb ünnepélyök szembetűnő hiányának, már
a védnökök névsorának összeállításában; de
még inkább a tanároknak minden előadás-
ból mintegy szándékosnak látszó merev ki-
zárásában?

a—r.

H I R E K.

Kidobott ereklyék.

Feledjétek el hat mindent,
Ami történt ötven éve!
Nem világol lelketeknek
Hősi harcoknak dicsősége.
Budapest csak arra gondol:
Kit tett egykor diszpolgárrá;
Atyai úgy cselekesznek,
Mintha Haynau parancsolná.

Dobjátok ki a zászlókat,
Miket hősök lobogtattak,
Hirdetők bős csatákban
Vitt sok fényes diadalmak.
Lazítanak büszke daczra, —
Ne maradjék abból semmi!
Töletek hadd tanuljanak,
Porban csuszni, görnyedezni.

Láncsát, kardot, bajnokfegyvert,
Melylyel vittak a vitézek,
Hányjátok ki a szemétre!
Ily eszközzel ti nem éltek
Ti szavakkal kardlapoztat,
Győztök patkány- s róka-csellet,
Nem dicsőség, nem szabadság:
Ellesett koncz, mi nektek kell.

Nem kincs nektek nagy Kossuthnak
Dicső képe s hagyománya,
Hü tanuja annak, amit
Érzett, gondolt szent magányba:
Vessetek a tüzre mindent,
Ami Órá emlékeztet,
Ne hányhassa szemetekre
Aljasságotok, dőresegetek.

Feledjétek a dicsőket,
Akik mindent fálldoztak
A hazáért, mit sarczoltok
Ti a kapzsi, a falankak.
Tagadjátok meg a multat,
Eljétek csak a jelennek;
Játszátok el a jövődöt,
Amit ugyse érdemeltek!

Koroda Pál.

* **Teljes tanácsülés.** A városi tanács
tegnap d. u. gr. Dégenfeld József főispán el-
nöklése mellett telj. ülést tartott, amelyen
mint állandó választmány a májusi rendes
közgyűlés tárgyainak egyrészét látta el javas-
lattal. A torna-egylet házainak és libakerti
földjének átvétele 26.000 frt adósság elvállá-
lásával együtt, úgy, a mint a jog és pénz-
ügyi bizottság is véleményezte, javasolni fogja
a közgyűlésen. Ezek az ingatlanok jóval többet
érnek a terhelő adósság összegénél s így
a város nem rossz üzletet csinál, [amibe már
csak a jobb sorsra érdemes tornaegyletre
való tekintetből is belemehet a város közön-
sége. A kilenczedik gyógyszer-tár felállítását
az egészségügyi bizottsággal egyetértőleg a
tanács is pártolja. Az új patika helyéül az
Árpád-tér (Csicsogó) környékét jelöli ki. — A
házipénztárnak helypenzéből 4400 frt, —
katonatartási vátságdíjakból 240 frt, behaj-
thatatlan követelése van előző évekről. A ta-
nács ezeknek törlesztését indítványozza, Különben
is 4400 frt behajthatatlan helypenz kilencz
esztendőről 62000 frt. kivetéssel szemben
aránylag kevés. A hajduk fizetésének évi 10
frttal való emelését pártolólág terjeszti köz-
gyűlés elé a tanács, de már a díjnokok drá-
gasági pótlókat, épen úgy mint özv. Polgári

Sándorné kezdijának megadását nem javasol-
ja. Utczaszélesztés céljából szükséges telek-
vétel felett is lesz alkalma határozni a köz-
gyűlésnek. Ugyanis a tanács indítványozni
fogja, hogy Nyíri Géza sz.-anna utczai há-
zastelket (néhai Ujházi Ede háza) 19.000 frtért
vásárolja meg a város. A tanács május 30-án
még egyszer teljes ülést tart s ekkor tárgyal-
ja az 1898. évi zárószámadásokat.

* **A színügyi bizottság.** Ezt a bizott-
ságot bátran lehetne egy két ember kivételé-
lével klikknek nevezni, a mely sógorságból,
komaságból, és érdekből Komjáthy szekerét
tolja. Legtöbb is egy oly ténnyel vonta ma-
gára a közfigyelmet, mely jellemzi azt a be-
teges állapotot, a miben ez a bizottság sinlő-
dik. Komjáthy Jánosnak ugyanis köte-
lessége évenként egyszer a nyugdíjalap java-
ra egy előadást rendezni. Közepes számítás
szerint ez előadás jövedelme legalább is volna
annyi, hogy belőle 140 frtot juttathatna a
nyugdíjintezetnek. Mit tesz azonban a jeles
direktor ur. Kieszközölte M a r k főmameluk
ur révén azt, hogy a köteles előadást 50
frttal válthatja meg szezononként. Igazán ne-
veltséges könnyelműség kellett ahoz, hogy ezt
az ajánlatot a bizottság elfogadja s szerződés-
be tegye. A ki erre tiszta lélekkel rá mondja,
hogy helyes, az nem viseli szívében a város ér-
dekeit. Az ilyen dolgok mind jobban megérle-
lik bennünk azt a hitet, hogy a jelenlegi szín-
ügyi bizottság határozottan a város kárára
dolgozik s Komjáthy direktor tárczájának meg-
tömését tekinti első dolognak. Az a néhány
lelkés ember, a ki nem fél a pressziótól, hi-
ába beszél hát, ha többség leszavazza, mert
hisz Debreczenben Márk ügyvéd ur viszi még
mindig a főszerepet.

* **Vidéki hírlapírók közgyű-
lése.** A vidéki hírlapírók országos szö-
vetsége tavaly, Temesvárt tartott köz-
gyűlésén elhatározta, hogy az idei köz-
gyűlést Fiumében fogja megtartani,
pünkösd másodnapján. A közgyűlésből
aligha lesz valami, mert a közgyűlésen
résztvenni akaró hírlapíróktól a magyar
kír. államvasutak igazgatósága, a mi
még eddig nem történt meg, megtagadta a
szabad jegyet s csak féláru menetjegy
váltására jogosított igazolványt adott. A
vasut igazgatóságának ez eljárása nagy
elkeseredést szült a hírlapírók körében
egész országszerte.

* **Öngyilkos talmudista.** Az állam-
vasuti indóház mellett a »Népkertben« teg-
nap d. u. két lövés dördült el. A gyanutlan
sétáló közönség megdöbbenve tekintett jobbra
balra s minden ember ijedt arczczal mondo-
gatta:

— Bizonyosan öngyilkosság történt.

Nem sokkal ezután vágatva jött egy-
bérkocsi dr. Varga kerületi orvos, egy órs-
parancsnok és egy közreadór szállottak le
rőla, magukkal hozván a mentő szekrényt,
melyet ép az ilyen esetekre készítettett a
hatóság.

Csakugyan öngyilkosság történt. A nép-
kert egyik padján vértől elboritva hörgött
egy fiatal ember, óriási kinokat szenvedett
attól a két golyótól, mely szíve körül furódott
be testébe.

M á j e r Mór, bősörményi születésű
20 éves talmudista az öngyilkos. Szerelmi
bánat — életuntság volt-e tettenek oka —
nem tudni, annyi tény, hogy a két jól irány-
zott lövés valószínűleg megfogja szabadítani a
földi lélettől, mely oly elviselhetetlen volt
előtte.

A sebet dr. Varga hamarosan bekötötte.
A vérzést annyira, a mányire elállította. —
Ezalatt odaérkeztek a hordágy szállító em-

berek is. Az öngyilkos ifjut a hordágyra he-
lyezték, s lassu léptekkel vitte négy ember a
közkórházba.

Mig az orvos a sebet kötözte, a ható-
sági közeg átvizsgálta Májér Mihály rubáját.
Két levelet talált benne. Egyik Angyal Sámuel-
nek, másik Májér Jakabnének szült, ki va-
lőszínűleg édes anyja az öngyilkosnak.

A közkórházban gondos ápolásban ré-
szesítik. Állapota azonban annyira aggasztó,
hogy alig marad életben. Hozzá tartozóit a
rendőrség táviratilag értesítette az öngyilkos-
ságról.

* **A jogász-majális meghívója.** A
majalist rendező bizottság a következő meg-
hívót bocsátotta ki: Meghívó a Debreczeni
Jogakadémia Hallgatóinak 1899. május hó
24 én szerdán a nagyerdei Dobos-pavillon
helyiségeiken tartandó Zártkörű Majálisára.
Belépti-jegy: két korona Családjegy: hat
korona. Jegyek előre válthatók: Békes Lajos,
Szent-Királyi Tivadar és Zador Lajos urak
üzletében, v lamint este a pénztárnál. Feül-
fizetések köszönettel fogadtnak s hirapilag
nyugtaztatnak. Kezdeté este 8 és fél órakor.
Rendező bizottság: Bacsó Jenő Blógh Sandor
Bay András Békény Zoltán Boross Lajos
Demjanovich Miklós Farkas Imre Fráter Ernő
Hermann B. Horogh P. Jakó E. ifj. Jeney Gy.
Jóna K. Kálmánchey K. Kardos E. Kemény E.
Kerekes Sandor, Keresztes Nagy Sandor, Kun
Béla, Lakatos Gábor, Mrksie Dusan, Naszády
Péter, ifj. O'svárth-Ferencz, Rózsa Lenczi,
Szabó Elek, Sztratimirovics Iván, Szunyoghy
Márton, Szilágyi Elek, ifj. Uzonyi Imre, Vadon
Zoltán, Zador Ervin.

* **Mi a skandalum?** A kassai »Panó-
nia« cz. lap krónikása a skandalumokról ír.
Efélék — úgy látszik — Kassán is vannak
szép számmal. A cikk egyik része egy isme-
rősről szól: az eksztravaganciáiról híres,
papi ruhában járó S i m l i Mariskáról. A
cikk e része így hangzik:

Az utcagyerekek nagy sokasága kísér
utczáinkon egy excentrikusan öltözött női
személyt. Nő, ki férfi ruhát visel. Szoknya-
szerű ruhadarab van rajta, melyet férfiak
hordanak, a papok, Mindenki visszafordul
látára. Sokan sajnálkoznak rajta. Hiányzik
egy kereke szegénynek. Mások, a kik a
papi állás megsértését látják e botránykoz-
tató öltözetben, a rendőrség közbelepeset
kerik k.

A rendőrség előszedi a törvénykönyveket
Végre kimondja a felmentő ítéletet, hogy
nem lehet eltiltani a kisasszonyt a reve-
renda viselésétől, mert nincs rá paragrafus.
A kávéházakban és éjjeli mulatóhelyeken
azóta sokszor megfordul papi viseletben
a székesfehérvári molnar kis lánya reve-
rendában.

Mi itt a skandalum: a S i m l i Ma-
risk» hóbortja, a paragrafushány. vagy a
rendőrség botrányt tűrő gyöngesége: nem
tudom.

* **Megkerült a világljáró fiu.** [Lapunk
keddi számában megemlékeztünk arról a fiu-
ról, ki Debreczenben lakó szüleitől megszökve
Horvatországba kalandozott. A Jancsi gyerek,
mint az eszéki rendőrség írja, megkerült. —
Eszék egyik kis vendéglőjében csípték el s
azóta már hozzák is hazafele. Szülei bizonyára
örömmel fogadják a kalandos fiu hazatértét.

* **Egy levél.** A »Debreczen« egyik pár
nap előtti számában annak a hírnök alkalmá-
ból, hogy egy tanítóképezdei növendeket egy
biciklista elgázolt s az illetőnek karja is el-
tört, egy a biciklisták megrendszabályozását
sürgető cikk jelent meg. A minden helyi
laptól kolportált hirre s a lapunkban megje-
lent cikkre vonatkozólag ma hosszú levelet
kaptunk M o l n á r Sámuel tanítóképezdei
növendéktől, kivel az eset történt. Hosszu
levelében leírja az ő nagy port vert balesetét
s kijelenti, hogy a szerencsétlenséget nem

bicikli elgázolás, hanem labdázás közben egyik társa okozta — egészen véletlenül. Tudomásul vesszük a helyreigazítást, a nélkül, hogy ciklikirónak a bicikli-megrendszabályozásáról megírott, mindig aktuális igazságait tárgytalanoknak tartanók.

* **Érdekes statisztika.** A debreczeni tisztviselők önszegélyző egyesülete egyéb kedvezmények között abban is részesíti tagjait, hogy a színházi jegyeket mérsékelt áron kaphatják. Az elmúlt színházi évad alatt eladott tagjai részére 63 páholyt, 567 első rendű, 317 második és 129 harmadrendű támlásszékkel s 26 darab erkély ülést. A színházigazgató kapott a jegyekért 978 frt 90 krt, az egyesület haszna volt 23 frt 93 kr s a tagok nyereség 302 frt 37 krt tett ki.

* **Talált kulcsok.** Az I. ker. kapitányságnál egy csomag kulcs van letétbe helyezve, melyet tegnap találtak. Igazolt tulajdonosa atveheti a kerületet vezető kapitánytól.

* **Caesar a Rendőri Közlönyben.** Janovits Caesar néhány hónappal ezelőtt rosz lat tett a tüzre. Caesar kocsis legény volt s mint ilyen egy szép napon megszökött gazdájától s elvitte magával annak egy ezüst fedelű zsebóráját. S miután Caesar elveszett az ismeretlenség homályában, most országsszerte körözik, hogy elvegye bűnétését nagy név elődje nevéhez méltatlan cselekedeteért.

* **Dóczy-majális.** Ezen a néven lett ismertté Debreczen legnépszerűbb mulatsága. Valóságos esemény ez mindig, melytől az időt számítják aranyos, kis bakfis leányok, s ügyetlen, de szerelmes gimnázisták. Az idei Dóczy-majális, mint bennünket értesítenek, június hó elsején lesz. Felesleges és nem is nehéz a jóslás, hogy rengeteg számmal fognak részt venni azok, kik nézni vagy követni szeretik a fiatalság mulatságát.

* **Két krajczárért két emberélet.** Két h.-szoboszlói ember szomorú tragédiájáról ad hírt tudósítónk. — A dolog V á c z o n történt.

Cseri József és Rózsa Sándor ugyanis a kocsmában kártyázni hívták Kerékgyártó Sándort és Józsefet. Jó ideig csendesen folyt a kártyázás, a vége felé azonban Rózsa Sándornak 2 krajczárja hiányzott s azt Kerékgyártó Sándortól követelté. Add ide a pénzt, különben halál lesz a vége! — fenyegetőzött Rózsa Sándor, de Kerékgyártó nem is hallgatott rá, mire Rózsa ölömbötjével neki rohant a két testvérnek. Az egyiket úgy találta megütni, hogy az agyveleje is kiloccsant, a másikat meg a koponyáját repesztette szét. A két testvért haldokolva vitték a kórházba. Kerékgyártóék Hajdu-Szoboszlóról látogatóba mentek Vácra. Hozzájárulóikat táviratiilag értesítették a szomorú esetről.

* **Verekedő cigányok.** A téglagyár mellett tegnap egy cigány karaván ütötte fel a sátort. Egy ideig nyugodtan ették a csirke húst, de két cigány gladiator egy czombon szó-vitába elegyedett. A vita vége az lett, hogy irtózatosan összeverekedtek. — Dörongokkal rohantak egymásnak, s kegyetlenül megkopogtatták koponyáikat. A küzdelemnek a mezőrendőrség vetett véget s a harcias cigányok most a hüvösen elmelkednek a csirkeczombról.

* **Egy kassai urnó öngyilkossága.** Varoszerző óriási feltűnést keltett egy intelligens uri asszony öngyilkossági esete. Nikolich Emilné egy kassai postatiszt neje, mint nekünk a rendőrségi sajtóiroda jelenti, e hó 14-én Biró-utca 17. szám alatti lakásán gyufaoidatot ivott. Nikolichné azután rosszul lett, eszméletet azonban nem veszítette el s a dolog nem szivárgott ki, csak másnap, — mikor az asszony rosszabbul lett s a szomszédoknak feltűnt, hogy sehol sem látták az nap. A beteghez hívott orvos csak annyit konstatahatott, hogy a nő ezelőtt 2 nappal gyufaoidatot ivott. E hirre a rendőrség is beavatko-

zott a dologba s a vizsgálatot megindította. Az öngyilkosság okát megállapítani eddigelé nem sikerült. Nikolichné sokáig lebegett élet és halál között, ma reggel azután meghalt.

* **Meghívás, a Petőfi-Dalkör** által 1899. év Május hó 19. napján, azaz Pénteken d. u. 6 órakor a N.-Csapó u. 35. sz. házi saját helyiségében tartandó választmányi ülésre. Debreczen 1899 május hó 17-én Komlóssy Arthur elnök. Tárgyak. 1. Alapszabályok módosításának jóváhagyása és kinyomtatása. 2. Egy nyári mulatságnak rendezése. 3. Módosított alapszabályok folytán alakulás és tisztújított közgyűlés tartása. 4. Tag-ági s folyó ügyek.

* **Kedvezőtlen dohánytermés.** Ámbár messze vagyunk még attól, hogy az idei dohánytermés miként való sikeréről ítéletet lehessen mondani, annyi bizonyos, hogy ez idő szerint kedvezőtlen a dohánypalánták állása az országban. A szakkörök éppenséggel nincsenek meglegedve, mert — úgy mondják — a hüvös, szeles, tulságosan esős időjárás a dohány kiültetését nagyon késleltette. A vidéki hírek szerint a mátraalji részeken még legjobb a helyzet; itt a dohánypalánták elég szépen megnöttek s most kiültetésük alkalmas időben sikeresen folyik. Alföldön pedig a palántákra általában rosz idő jár, sok helyütt kiveszett s az újabbak ültetése még csak ezután lesz eszközölhető, másutt pedig a palánták a hideg időjárás miatt kissé visszamaradtak. A tiszántuli részeken a palánták fejlődése gyenge. Egyes helyeken az első ültetés elromlott.

* **A lelkiismeret.** Érdekes történetről ad hírt sepsi-levelezők. Ezelőtt 18 esztendővel Kápolna községben kegyetlenül meggyilkoltak s kiraboltak egy özvegy asszonyt: Kepier Mártonnét. Egy kis fia is volt Kepernének, a ki úgy menekült meg a veszedelemtől, hogy a gyilkosok előtt észrevétlenül az ágy alá bujt. Ezt a kis fiút jólelkű emberek vették magukhoz és nevelték fel. A gyilkosság gyanúja egy elzúllott segédjegyzőre, Simer Jánosra nehezedett. El is fogták, de ismét szabadon kellett bocsátani, mert nem voltellene bizonyíték. Simer nyomtalanul eltűnt a faluból. A napokban Simer egy akkori ismerősehez levél érkezett Amerikából, mely iszonyu dolgokat tartalmaz. Simer a levélben bevallja, hogy ezelőtt tizennyolcz évvel ő gyilkolta meg Kepernét, a rablott pénzzel aztán Amerikába ment, hol oly jól folyt sorsa, hogy most dúsgazdag ember. De nem ér semmit gazdagsága, mert az utóbbi időben beteges lett és a lelkiismeret folyton gyötri. Nincs se ejele, se nappala töle. Maga előtt látja a véres alakokat és közel van az örüléshez. Levélben könyörög ismerősehez, hogy írja meg rögtön: é-e még az özvegy asszony fia, mert ő úgy akarja a lelkiismeretét megnyugtani, hogy — mivel családja úgy sincsen — minden vagyonát a fiura fogja hagyni. Csak írja meg neki rögtön, hogy életben van-e még s ő menten küld pénzt, hogy kimenjen hozzá Amerikába, a hol gondtalanul élhet, mert fiaul akarja fogadni. Így talán megnyugtathatja a lelki ismeretét és neki is nyugodt élete lesz. Így szól a levél. A meggyilkolt özvegy fia, aki most már nyalka legény, borzadályllyal utasította el az anyja gyilkosának ajánlatát.

* **Provokált tartományfőnök.** Bécsből táviratozzák, hogy a prágai Narodny Listy jelentése szerint, Haiterer dr., a közigazgatási bíróság jegyzője, két tábornok által provokáltatta Gudenus bárót, az a só-ausztriai tartományfőnököt. H a i t e r e r, a ki tartományfőnök, az alsó-ausztriai tartománygyűlésen a közigazgatási bíróság elleni tamadásokat magára nézve sértőnek találta és ügyét katonai becsületbíróság elé vitte. — A becsületbíróság utasította őt, hogy szerezzen magának elégtételt és így Haiterer, minthogy a támadó Lueger nem verekszik, Gudenus báró tartományfőnököt provokáltatta. — aki azáltal, hogy a sértéseket szó nélkül vé-

gigballgatta s vissza nem utasította szintén sértő. A provokálás tegnap történt meg és első következménye az volt, hogy Gudenus a tartománygyűlés mai ülésén Luegert és Schneidert a közig. bíróság néhány tagjának megsértése miatt — nagyon elkésve és azért általános derűtség közben — rendreutasította.

* **Orfeum.** A Gambrinus sörvarsarokban játszó orfeumot minden este szép számú közönség látogatja. A ma esti előadás pláne nagyon érdekes lesz. Egy városunkbeli fiatal uri ember fog fellépni maszk és diszkréczió mellett. Humoros énekszámokat és darabokat akar előadni a még félviágot sem jelentő deszkákon. Az előadás elé kíváncsian nézünk.

x **A Corsó kávéházban** ma este zenestély tartatik Dajna Bandiffia által. Holnap pedig Rácz Karoly zenekara játszik.

x **ifj. Kovács Sándor** árubáza Kossuth utca I-ső tkptar épület. Alkalmi vétel folytán női nap és esőernyők valamint valódi cserlubi cipők felárban beszerezhetők.

Egy hajdu-dorogi hölgy szerencséje.

— Parlagi Vilma hercegnő. —

Debreczen, május 18.

A hajdu-dorogiai bizony nem gondolták volna, hogy egyik földijüket valamikor hercegi korona fogja ékesíteni. Pedig a csoda megtörtént: Parlagi-Brachfeld Vilma festőművésznő, a ki 1864-ben Hajdu-Dorogon született, férjhez ment a múlt héten egy valóságos orosz herceghez. Az érdekes hírt Berlinből jelentik nekünk.

Az esküvőt titokban tartották meg. A hercegnő a minap Berlinben járt s maga mondta el házasságának történetét néhány ismerősének. Parlagi Vilma első férje Krüger dr. volt. A kitől azonban már régebben elvált.

A szép asszony az 1883-iki müncheni nemzetközi kiállításon tűnt föl, ahol egyik festményével elsőrendű aranyérmét nyert.

1883-ben megfestette a maga arczképét s a budapesti tárlaton mindenki megcsodálta tökéletes szépségét. Kossuth Lajosról ő festette az egyetlen olajfestményt, a mely természet után készült; a kormányzó ugyanis többször ült a művésznőnek.

Kiválóbb alkotásai még: Bismarck herceg Moltke gróf és Pejacsevich grófné életnagyságu képe. Legutolsó szereplése nagy szenzációt keltett, mert nem kisebb ez, mint II. Vilmos császár protekciójával jutott a berlini műkiállítás nagy aranyérméhez. A hercegnő Wiesbadenben fog lakni allandóan.

Megczukrozott ponyva.

Debreczen, május 18.

A főváros elemi iskoláiban a tanítók egy hete nem győzik konfiskálni a ponyvairadalom legujabb hajtásait. A tanítók észrevették, hogy a nebulók figyelmet a tanításról elvonja valami titokzatos olvasmány, melyet suttymban, a pad alatt szorongatnak markukban. Megvizsgáltuk a dolgot és nagy halom apró képes könyvecske került napvilágra a pad alul. Piros-fehér-zöld táblájú, négy öt lapos füzetek voltak ezek, melyekkel egy brüni cukorkakereskedő czég árasztotta el a fővárost. (A füzeteket a kapu alatt tanyázó cukorkakereskedő árulják és fő vonzóereje a mesén és négy színes kepen kivül, mely lapjait ékesíti, a ben e rejő cukorka. A gyerekek halomszámra vásárolják a cukros füzetet s rontják vele gyomrukát, meg magyar nyelvüket. Ugy szallanak a czukrozott ponyvára, akár a légy.)

Egyetlen fiunál tíz ilyen füzetet találtak. A cukor rosz, a képek silányak, a legkárosabb a mesetákolmány, mely nem egyéb német mesék rosz kivonatának gyalázatos

fordításánál. A Tatar Péter meséi valóságos remek ezek ehhez képest s buzgalom elgondolni hogy a főváros gyermeknepe, melynek nyelvét amugy is beteg magyarság dolgában, ilyen táplálékkal fog élni, tudja Isten meddig.

Sajnos, nincsen védőszerep a metély ellen. Csak az segíthet némileg, ha a tanítók kivétel nélkül gondjukba veszik a bajt és a rossz olvasmányt fölkeresik és konfiskálják. Némely iskolában most is derékasan irtják a metélyt, de hogy az irtásnak sikere legyen, minden tanítónak részen kell lennie, valamint a jóizlésű szülőknek is ugyanezt kell tennie otthon.

A báróné és ügyvéd.

Debreczen, május 18.

A lapok törvényszéki rovatánál éveken át temat adott az a válópör melyet báró Nugent Valter indított a felesége Bellini Blanka énekesnő, családi nevén Triegler Emilia ellen. Az énekesnő ifjabb éveiben a budapesti opera tagja akart lenni s ennek a sikerét helyezte kilátásba a báró előtt, mikor az nejevé tette.

Csak hogy Bellini Blanka nem bizonyult olyan művésznőnek, hogy az Opera szerződte volna s ez a dolog a báróék családi életét is megzavarta. Het év óta tart a válópör. Báró Nugent nem tudván bevárni a pör végét időközben Amerikába vitorlázott.

A törvényszék és minap a kir. tábla is kimondották, hogy a magyar bíróságok nem illetekesek a pörben való ítékezésre, mert báró Nugent, noha vagy harmincz évet töltött Magyarországon, nem lett magyar állam polgár s nem is angol honos. A mióta a férj és feleség közti pörök szünetelnek, a báróné férjének ügyvédjével, dr. Bálint Vilmosmal áll örökös en perben.

Nemrég az ügyvédi kamaránál jelentette fel, ahol Bálintot el is ítélték 300 forint pénzbüntetésre. Tegnap — mint fővárosi tudósítónk jenteti — a büntető járásbírósnál, Szabó Géza kir. járásbíró előtt kellett volna találkozniok. Nugent báróné panasza szerint az ügyvéd a pörök valamelyik tárgya ásan ekként nyilatkozott felőle:

— A báróné kitartott kedvese volt az elhalt gr. Z. J.-nek s aztán a mikor feleségévé lett Nugentnak, ennek leányát, tehát a mostoha leányát is erkölcsstelen életre akarta csábítani. A rágalmazás címén emelt feljelentés dolgában több tárgyalás volt már s mint az előbbi alkalmakkor, tegnap sem jelent meg a panaszosnő, aki ellen dr. Bálint vizsgádat emelt több sértő tartalmú levél miatt. Szabó bíró akként határozott, hogy ha a báróné legközelebb sem jelenik meg a tárgyaláson, a panaszától elállottnak fogja tekinteni, mint vádlottnak pedig az elsővételét fogja elrendelni.

A kritika mestere.

— Sarcey halála alkalmából. —

Debreczen, máj. 18.

A Figaró nagy és hatalmas gárdája ritkul, Albert Bataille elhunyt után a Francisque, Sarcey halálának hírére hozza a táviró. Az öreg ur nehéz kislódá-ok között dőlt ki az élők sorából.

Sarcey a francia kritikusok doyenje volt. Véleménye, írása döntő volt a világváros különben gögős közönségének, a színházigazgatóknak, s a színészek szemében. Ezer meg ezer karriert csinált meg az elhanyagolt külsejű, kis kövér újságíró, így többek között az Yvette Guilbert-et is.

A vereshaju, serdületlen leány egy quartier latinbeli caffè chantanban énekelt. (Az előtt m-samód volt, az apja izsakos csizmadiás az öcsese zsákoló.) Sarcey bevetődött egy este a kávéházba, másnap irt róla s harmadnapra 120,000 frankkal szerződötték Yvette-t a Folie Bergère-hez. Először éppenséggel nem tetszett, de mivel Sarcey azt mondta róla, hogy fenomenén, tout Paris belátta, hogy tevedett, felkapta, divatba hozta Yvette-t, s már nem tudtak el lenni enélkül a

csodálatos leány nélkül, ki nem is mutogatta nekik a harisnyakötőjét, mint más jóvérű orfeumbőlgy, hanem szalomba is beillő pózban mondott el dalokat a három malacsról, a meccenas öreg urakról, stb. S Yvette ma a világ legelső sanszonettje.

Sarcey bámulatosan felgyegyerzetten lépett ki huszonkét esztendőskorában a Charlemagne-liceumból. Többet tudott az apró siene-et Oise negyedbeli gyerek, mint sok tudós. Irodalmi munkásságát a Figaró-ban kezdte meg egy éles stílusban tartott kritikával. Az erős hang feltűnést keltett, de voltak annak a cikkeknek egyéb kvalitásai is, melyek elvasásra készítették. Sarcey mesésen rövid idő alatt nagy tekintély lett.

Heves, összeférhetetlen természetű ember volt, majdnem olyan szenvedélyes és engesztelhetetlen, mint Rochefort, Aki a legkisebbel is megbántotta, kikézdte rögtön s addig nem pihent meg, míg lehetetlenné nem tette.

A Figaró-tól a Revue Européenne-hez ment, onnan az Opiniön Nationale-hoz, majd 1867-ben a Temps-nek lelt drámai kritikusa, de pár esztendő óta ismét a Figaró-nak volt munkatársa.

Bemutatókról irt referádáin kívül nagy viharokat idézett elő egy Le XIX-e Siécleben megjelent cikksorozaton, melyben Páris város vezetésének s papságának visszaéléseit ostromozta.

Bármily eltérők is a vélemények Sarcey felől — s ennek az egyszerű magyarázata, hogy ő gyakran visszaélt hatalmával — az tagadhatatlan, hogy ritka talentumu, tökéletes tudása s bámulatosan találó judicizimu irót vesztett el benne a francia nemzet.

A megboldogult mult év októberében töltötte be hetvenedik életévét.

Szerelmi tragédia.

— Saját tudósítónktól. —

Kassa, máj. 18.

Napról-napra kijut egy kis rendőri szenzáció. Ma is került.

Egy alig tizenhat éves árva leány elégelte meg az élet küzdelmét, keserűségét, sivárságát, aztán egyet gondolt és: elpusztította magát.

Ez is olyan egyszerű szürke történet, a mely mindennap megújul. A leány meghalt, mert szeretett. Ennyi az egész.

A kis Dankó Erzsébet regényének is ez az első és utolsó fejezete.

Szép volt és ez okozta vesztét. Mikor régebben mint apátlan, anyátlan árva leány került be a városba, egy uri család magához fogadta s Weininger János családjánál kapott alkalmazást, a hol nem tekintették egészen cselédszámba menőnek a szép fiatal leányt.

A szemrevaló hajadon megismerkedett egy hozzá illő nyalka vitézzel, akit megszeretett forrón, lángolóan az első szerelem kioltóhatatlan tüzevel.

A leány hitt a legénynek, a ki mikor halójába kerítette tapasztalatlan kedvesét, meguntta. Ugy is szokott a lenni és mint a nóta mondja, mindenféle szerelemnek vége szokott lenni.

Vége. Csak hogy ezt nem hitte, nem akarta megérteni . . .

A vitez csürte-csavarta a dolgot egy darabig, míg ma reggel rideg, határozott őszinteséggel megmondta a leánynak, hogy hagyja el őt, mert vége van mindennek.

— Nem kellesz . . .

Aztán egyetlen vigasztaló szó nélkül hagyta el a sápadt leányt, a ki keserves zokogás között tért haza, gazdájának Klobusitzky utcai lakására.

Egy szó nélkül, észrevétlenül ment föl a padlásra, erős kötelet kötött a magas mes'er-

gerendára, a hurkot a nyakába vetette és ki dobta maga alól a székét.

Meghalt.

Mikor a háziak észrevették a szegény leány végzetes tettét, akkor már késő volt.

IRODALOM.

Magyar Anekdotalikincsek. Csak röviddel ezelőtt ismértettük Tóth Béla nagy munkáját a Magyar Anekdotalikincset. Most kaptuk meg a nagyérdékű vállalat 2—3. füzetét. Tóth Béla könyve nagyon is megostromolja az érdeklődés kaput és az első rohamra beveszi azokat. Csillogó művészi kivitelű mozaik minden egyes lapja, tele gyakorlati életbölcsessel, — finom humorral és jóízű elmésséggel. S ráadásul még bemutatja intim vonásokban a magyar nemzet lelkét, olyannak, minő volt ősidőkben és olyannak a minőve lett idők folyamában, sokféle átalakulás útján. Mulatságosabb könyv alig képzelhető minden bölcsesége mellett is igazi kincses bányája a jó kedvnek, a derűtségnek és a tisztára leszűrődött életfilozófiának — Egy-egy füzet 25 kr-ba kerül. Előfizetni lehet 6 füzetre 1 frt 50 kr. 10 füzetre 2 frt 50 kr-ával, Singer és Wolfner kiadó cégénél Budapesten, Andrassy-ut 10. sz.

Beniczky B. Lenke válogatott regényeinek új füzetes kiadásából most kaptuk a 2—4. füzeteket, a kiváló író folytatta ezekben Sára története című nagyérdékű regényét. Egy-egy füzet ára, noha a kiállítás igen szép, csak 15 kr. A vállalatra előfizetni is lehet és pedig 10 füzetre 1 frt 50 kr-ral. Kiadja Singer és Wolfner Budapesten, Andrassy-ut 10. sz.

CSARNOK.

Másforma szerelem.

Ira: **Véteszi Gyula.**

Bizalmas, jó barátságban voltam Rády Pálival. Nem volt titka előttem. Azt is elmondta, mikor először kezdett érdeklődni a szép Cserényiné iránt.

A műcsarnokban találkoztak, a hol akkor Palinak valami kepe volt kiállítva. Nagyon csinos kép volt. Akkoriban sokat beszéltek az emberek róla. A megnyitás napján ismerkedtek meg. — Cserényiné bemutatatta magának Palit.

— Barátom, micsoda asszony! — beszélte aznap este a vacsoránál nagy lelkesedéssel Pali. Csupa költészet, csupa báj az egész! A szemem, ah, ilyen szemet nem láttam még soha — a barsonyos pillak — mintha csak két mennyországot takarnának el; mikor lehunyja őket! Ni minden van ezekben a szemekben! Gyermekes gyöngédség, lézas szenvedély, szűz tisztaság, forró érzékiség, angyal, démon, szűz és hetéra egy tekintetében. Csodás asszony! S mikor kis kezét egy pillanatra ott fejeztette a kezemben, micsoda hangon mondta:

— Szívemből örülök, hogy megismertem! Rég vágytam erre a találkozásra!

Hiába beszéltem neki, hogy ne tulajdonítson jelentőséget a szép asszony szavainak:

— Kaczer, hű asszony, a ki ugratni akar! Ambíciója, hogy belésszeressenek!

— Oh! megismerem én az udvariassági frázisokat! Ez az érdeklődés igazi hangja volt! És maris érezem ennek az asszonynak csodás hatását, Mintha már belésszerettem volna! Pedig ez baj lenne! Tudod: hogy eddig soha senkit sem szerettem. Leha viszony volt valamennyi, de most valami előzetem van, hogy ez másforma szerelem lesz.

Csakugyan másforma is lett.

Rády Pali komolyan belésszeretett az asszonyba. Eleintén próbáltam észére teríteni mert láttam, hogy vezedelmes utra kezdi vinni a szenvedélye. Elakarta venni Cserényinét. Azt az asszonyt, aki maga volt a megtestesült léhaság, s a ki úgy cserélgette a szeretőt, mint a hogy a francia-négyes egy-egy figurájában sorra cserélgetjük a párjainkat! Hiába beszéltem neki, hogy ne vegye ezt a viszonyt ko-

molyan, rábeszélő emberek.

—

Min

szidott:

—

érdemes

Han

hogy ne

tudta meg

gesse a s

A m

pével;

—

rom, —

vele. —

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

molyan, nem használt semmit. Hiába akartam rábeszélni, hogy tegyen úgy, a hogy az okos emberek szoktak :

— Ma szereted, holnap elfelejted !

Mindössze azt nyertem vele, hogy összeszidott :

— Neked nincs szived ! Veled nem is érdemes ilyenről beszélni !

Hanem bizony csak nem sokaig állta meg ' hogy ne beszéljen róla, a minthogy azt sem tudta megállani hogy odabaza egyre ne festesse a szép szóke asszony képét.

A műterme egész tele volt az ő arczképével ;

— És látod, ez sem elég ! Azt akarom, — hogy mind a négy fal tele legyen vele. — Hogy bárhová nézek, csak őt lát sam !

— Ti nem tudtok így szeretni. Meg sem tudtok érteni. Másforma szerelem ez, mint a tietek.

Valóban másforma volt. Pali azt hitte, hogy jobb, nemesebb a többinél, én pedig azt hogy ostobább, gyerekesebb.

És sokszor, mikor Pali szomorú, fájó érzések között töprengett azon, hogy hová fog vezetni ez a szerelem — maga is azt gondolta — mint ezt néha nekem is bevallotta, hogy nem érdemes úgy szeretni, a hogy ő szeret.

— Miért nem tudom úgy szeretni, a hogy más szereti a kedvesét ! Miért gondolok irigységgel és dühvel arra, hogy még a férj is csókolhatja azokat a drága ajkakát !

— A férj ? Hátha más is ?

Mint valami vadállat, úgy rontott nekem. Alig bírtam leteperni a divánra.

— Ne légy ostoba fiam ! Nem akarom én a te érzelmeidet sérteni ; csak szeretnélek kiábrándítani.

— Nem kérek belőle ! — mondta még mindig haragosan. Hanem a következő pillanatban már a nyakamba borult és úgy mondta :

— Én vagyok a legboldogtalanabb ember : Az enyém lehetne, amikor akarnám, de így nem kell ! Ez nem lenne szerelem, csak hitvány viszony, a mely megszegyentene engem is, őt is. Az én szerelmemhez nem méltó ez a hitvány játék ! Én becsületesen, tisztességesen akarom őt szeretni, a hogy megérdemli.

Egy napon aztán boldogan mesélte, hogy most már bizalommal néz a boldogság elé.

— Az enyém le z, az én édes, kis feleségem.

És el kezdte szólni regényes fantáziával. tiszta szívvel a maga idillikus regényét, ez a nagy gyerek, a ki úgy, de úgy nem illett bele a szerelmeknek ebbe a szennyes, piszkos világába, a hol ki szokták nevetni a tiszaságot és gunyval fogadják a becsületes séget.

Azt hitte, hogy az a csók, a mit akkor este kapott, az ő jövő, tiszta boldogságának a záloga. Pedig egyéb volt.

De ő persze nem figyelte meg, hogy a szép asszony lázasan villogó szeméből, a melybe úgy beleszédült, csak a szilaj érzéki vágy villant ki és a diadalt ülő huság büszkélkedő fénye.

A férfi azt hitte, hogy új élet kezdődik számára, az asszony pedig csak azt, hogy új viszony.

— Édes szerelmem, egyetlen mindenségem ! — kezdte a levelét. Most tudom már igazán, hogy szeretsz ! Most már az enyémnek kell lenned Isten és az emberek előtt. Elarultad magad, az enyémnek kell lenned ! Emlékezel mit mondtál ? Testvéred, anyád, barátod, mindened akarok lenni : vigasztalód, ha bajod lesz, örömed megosztója, ha örömed lesz, társad mindenben, mindig. Tudod, ki lehet ez ? Csak a feleség ! S te az leszel. Az én édes, kis feleségem ! Örökie enyém leszel, úgy, a mint tegnap este enyém voltál egy pillanatra . . .

Folyt. köv.

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti gabonatársaság.

Május 17.

készaruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

Bursa	kilós	Ar 100 klg.		kilós	100 kilogramm ára	
		frtől	frtig		frtől	frtig
Bánsági	ó	76	9.00 - 9.10	80	09.50 - 09.65	
"	"	77	9.15 - 9.20	81	00.00 - 00.00	
"	"	78	9.20 - 9.30	82	— — — —	
Tiszavidéki	ó	79	9.35 - 9.40	—	9.35 - 9.65	
"	"	76	9.00 - 9.05	80	— — 00.00	
"	"	77	9.10 - 9.15	81	00.00 - —.00	
Festvidéki	ó	78	9.15 - 09.20	82	9.45 - 10.55	
"	"	79	9.25 - 9.30	—	— — — —.00	
"	"	79	8.85 - 8.90	80	— — — —	
Fehérmegyei	ó	76	9.00 - 9.05	81	9.45 - 9.55	
"	"	78	9.10 - 9.15	82	— — — —	
"	"	79	9.25 - 9.30	—	— — — —	
Bácskai	ó	76	8.80 - 8.90	80	— — — —	
"	"	7	8.90 - 8.95	81	00 - 00 -	
"	"	8	— — — —	82	0000 - 00 -	
Észak mag	"	7	— — — —	80	— — — —	
"	"	75	— — — —	81	— — — —	
"	"	79	— — — —	81	— — — —	

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram
elsőrendű	uj 70-72	7.20 7.35
» másodrendű	» —	7.05 7.20
Árpa takarmánynak	» 60-62	6.15 6.35
» égetni való	» 62-64	5.80 6.10
» serfözdei	» 64-66	6.60 7.00
Zab	uj 39-41	6.00 6.10
Tengeri bánsági	uj —	4.40 4.55
» más nemű	» —	5. — 5.25
Repcze bánsági	» —	4.15 4.45

Sertés vásár.

Kőbányai sertéspiacz. Május 17. Magyar elsőrendű Öreg nehéz (páronként 400 kgron felüli 46-47 kr. Közép (páronként 300-340 klg. sulyban 46-47 kr. Fiala), nehéz (páronként 320 kilogrammon felüli sulyban) 49¹/₂-50 krig. Fiala közép (páronként 251-320 klg.) 49-49¹/₂ krig. Fiala könnyű páronként 250 klg-ig terjedő sulyba. 49-50 kr. Szerbiai: nehéz (páronként 260 klg felüli sulyában) 48-48¹/₂ krajczárig. közép páronként 240-260 kilogramm sulyban) 46¹/₂-47 krajczárig. Könnyű (páronként 240 klg-ig terjedő sulyban) 47¹/₂-48 krajczárig

Sertéslétszám: 1899. évi május 15-én — volt készlet 43.967 darab, 1899 május hónap 16-án felhajtott 853 drb, 1899 május hónap 16-ik napján elszállított 241 drb 1899 május hó 17-ik napjára maradt készletben 44.579 darab. — A hizott sertés üzlet rányzata változatlan.

Cs. és. kir. udvari szállító.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy

butorraktáramat

megnagyobbítottam és a mai naptól kezdve

Szikszay ház,

a főtrafikkal szemben

helyeztem át, hol úgy, mint eddig, ezentul is üzletemet a legszolidabb alapon fogom tovább folytatni. Az eddigi irántam tanúsított pártfogásáért köszönetet mondva kérem a n. é. közönséget, hogy bizalmukkal továbbra is megszerencseltetni méltóztassék.

Teljes tisztelettel

Killer Ede.

5052.

1899.

Haszonbérleti hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tulajdonát képező, 905. kat. holdat, 1281¹/₂-ölet tevő »Vajda lapos« és hozzá csatolt földek az 1899. év október hó 1-től 1909. év október hó 1-ig terjedő tíz egymásután következő évre, az **1899. év június hó 21-ik napján d. e. 9 órakor** a városháza nagytanácstermében tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe kiadni fog.

Kikiáltási ár 5600 frt, a melynek 10%-át kötelesek árverelni szándékoznak az árverelő bizottság kezéhez bánatpénzül készpénzben letenni.

A feltételek a jelenleg érvényben levő szerződés feltételei, a melyek a város számvevői hivatalánál, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Debreczen 1899. május 13-án.

A városi Tanács.

A magy. kir. szab. Osztálysorsjáték

100.000 sorsjegyre

50.000 hat osztályba beosztott nyeremény esik,

minden második sorsjegy tehát okvetlenül nyer s így a legkedvezőbb esélyeket nagy nyeremény elérhetésére egyedül az osztálysorsjáték nyújt.

Az I. osztály huzása már

f. hó 18-19-én

tartatik meg s ajánlok ehez sorsjegyeket az összeg előleges beküldése vagy utánvét mellett a következő hivatalos áron ;

¹/₈ frt 0.75. ¹/₂ frt 3.—
¹/₄ frt 1.50. ¹/₁ frt 6.—

Renz Ede

a magy. kir. szab. Osztálysorsjáték főelárusítója

BUDAPEST, VI. Andrásy-ut 42.

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

 KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégnomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégnomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

 nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Evi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

 reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

 igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.